

Την ιστορία αυτή την αφηγήθηκε η μητέρα μιας Μοναχής και αφορούσε την δική της οικογένεια. Είπε:

«Κατά την διάρκεια της γερμανικής κατοχής υποφέραμε πολύ. Έφθασε ημέρα που στο σπίτι μας δεν υπήρχε τίποτε άλλο εκτός από νερό! Τότε ο πατέρας μου μας πήρε από το χέρι και ανεβήκαμε ψηλά στο βουνό, που δέσποζε πάνω από το χωριό που μέναμε, και μαζέψαμε λούπινα. Τα χλιοέβρασε η καημένη η μητέρα μου, αλλά δεν λέγανε να ξεπικρίσουν. Με αυτά ξεγελούσαμε την πείνα μας, αλλά τα μάτια μας έκαιγαν από την πίκρα. Και να φανταστεί κανείς ότι είχαμε και σοβαρά άρρωστη την μεγαλύτερη αδελφούλα μου. Αλλά και τα δύο αδέρφια μου αγόρια που εργάζονταν κι ήταν πάνω στην ανάπτυξή τους τί να φάνε;

Κάποτε η μητέρα εξοικονόμησε ένα κομματάκι σοκολάτα! Κανένας Άγγλος στρατιώτης της την έδωσε ; από καμιά φιλανθρωπική οργάνωση την πήρε; Δεν γνωρίζω. Η καλή μας μητέρα ούτε που την άγγιξε. Την έφερε και κρυφά την έδωσε στην άρρωστη αδελφούλα μου, με την ελπίδα πως θα δυνάμωνε. (Μάτια όμως. ΣΕ λίγο καιρό πέθανε, την πήρε ο Θεός κοντά Του)

Ούτε όμως και η άρρωστη την έφαγε. Επειδή άκουσε πως την άλλη μέρα η μητέρα κι εγώ θα κατεβαίναμε στην πόλη με το γαϊδουράκι για κάποια αναγκαία εργασία και θα περπατούσαμε τουλάχιστον οκτώ με δέκα ώρες, με φώναξε κρυφά κοντά

της και δίνοντάς μου το κομματάκι της σοκολάτας, μου είπε:

- Πάρε το, να το φας εσύ, αδελφούλα μου, γιατί έχεις να περπατήσεις πολύ αύριο και πρέπει να δυναμώσεις.

Την πήρα και την φύλαξα για την αυριανή οδοιπορία. Όμως η καλή μου μητέρα έβαλε εμένα στο γαϊδουράκι κι εκείνη περπατούσε δίπλα με τα πόδια. Την παρακαλούσα ν' ανέβει κι εκείνη, αλλά δεν θέλησε. Με λυπόταν γιατί ήμουν μικρό. Τότε έβγαλα από την τσεπούλα μου την σοκολάτα και της την έδωσα λέγοντας:

- Πάρε, μαμά, φάε εσύ σοκολάτα να δυναμώσης που περπατάς τόσες ώρες, αφού εμένα με πάει το γαϊδουράκι!

Πριν προλάβει να αρνηθεί, την έβαλα στα χέρια της. Τότε κοντοστάθηκε και την κοίταξε δακρυσμένη. Είχε ξαναγυρίσει στα χέρια της!»

Μια ελληνική οικογένεια βασανισμένη από την φτώχεια και την αρρώστια είχε τέτοιο ήθος, τέτοια αγάπη, τέτοια αυταπάρνηση! Ας την θαυμάσουμε αλλά και ας την μιμηθούμε!

«ΕΚΦΡΑΣΕΙΣ ΤΟΥ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟΥ ΚΟΣΜΟΥ - Ουράνια μηνύματα Θαυμαστά γεγονότα» - ΙΕΡΑ ΜΟΝΗ ΠΑΝΑΓΙΑΣ ΒΑΡΝΑΚΟΒΑΣ - ΔΩΡΙΔΑ 2009

Πηγή: tokandylaki.blogspot.gr